

*Sygn. akt IV W 12/15*

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Rezmer

Protokolant: Anna Głębowska

Przy udziale oskarżyciela Z. M.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 stycznia 2018 r. sprawy

***J. L. , syna F. i F. , urodzonego dnia (...) w B.,***

Oskarżonego o to, że:

1. Będąc zobowiązany jako prezes zarządu Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedziba w D. do prowadzenia spraw gospodarczych ww. Spółki, w tym także do składania w ustawowych terminach naczelnikowi właściwego urzędu skarbowego informacji podsumowujących VAT-UE dotyczących dokonanych przez ten podmiot wewnątrzwspólnotowych dostaw i nabyć towarów i usług, działając w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, nie złożył Naczelnikowi (...)w S. informacji podsumowujących o dokonanych wewnątrzwspólnotowych transakcjach na formularzu VAT-UE za III kwartał 2012 roku, za I i II kwartał 2013 r. oraz za I kwartał 2014 roku w terminach do 15 dnia miesiąca następującego po danym kwartale, za który składana jest informacja w formie papierowej, tj. odpowiednio do 15 października 2012 roku, do 15 kwietnia 2013r. i 15.lipca 2013r. oraz do 15 kwietnia 2014 r, naruszający tym samym obowiązek określony w art. 100ust.4 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług

***Tj. o wykroczenie z art.80a§2kks w zw. z 6§2kks przy zastosowaniu art.9§3kks***

2. W okresie od 15 lipca 2014 do 15 października 2015 roku w S. będąc zobowiązany jako prezes zarządu Spółki z ograniczoną odpowiedzialności (...) z siedziba w D. do prowadzenia spraw gospodarczych ww. Spółki, w tym także do składania w ustawowych terminach naczelnikowi właściwego urzędu skarbowego informacji podsumowujących VAT-UE tego podmiotu, działając w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, nie złożył w (...)w S. informacji podsumowujących o wewnątrzwspólnotowych nabyciach/dostawach towarów na formularzach VAT-UE za II, III i IV kwartał 2014 roku oraz za I, II oraz III kwartał 2015 r. – każda w wersji papierowej, w terminie do 15 dnia miesiąca po okresie, za który składana jest informacja, tj. odpowiednio do dnia 15 lipca 2014r., 15 października 2014 roku, 15 stycznia 2015r., do 15 kwietnia 2015r. i 15.lipca 2015r. oraz do 15 października 2015 r, naruszający tym samym obowiązek określony w art. 100ust.4 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług

***Tj. o wykroczenie z art.80a§2kks w zw. z 6§2kks przy zastosowaniu art.9§3kks***

***orzeka***

I. Na podstawie art. 17§1 pkt 6 kpk w zw. z art. 113§1 kks umarza postępowanie karne wobec J. L., o czyn opisany w pkt I;

II. Uznaje oskarżonego J. L., za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 2 czynu i za ten czyn na podstawie art.80a§2kks w zw. z 6§2kks przy zastosowaniu art.9§3kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 2000 (dwóch tysięcy) złotych;

III. Na podstawie art.627kpk i art.630 kpk zasądza od oskarżonego zwrot na rzecz Skarbu Państwa 1/2 części kosztów sądowych, w tym kwotę 200 (dwustu) złotych tytułem opłaty, w pozostałej części wydatkami obciążając Skarb Państwa.

IV. Przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. P. kwotę 1107 złotych w tym VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu.

Sygn. akt IV W 12/15

## UZASADNIENIE

### ***w zakresie czynu II***

W 2014 i 2015 roku J. L., obywatel Niemiec, prowadził działalność gospodarczą na terenie Polski w (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialności (...) z siedzibą w D.. Jako prezes był zobowiązany do prowadzenia spraw gospodarczych ww. Spółki, w tym także do składania w ustawowych terminach naczelnikowi właściwego urzędu skarbowego informacji podsumowujących VAT-UE tego podmiotu. W spółce nie zatrudniał księgowej, dokumentacją i sprawami urzędowymi zajmował się samodzielnie. Prosił jedynie pracownicę zatrudnioną w innej jego firmie o wypełnianie dokumentów w języku polskim. Dyktował jej dane, podpisywał we wskazanym miejscu formularz PIT i składał w (...)w S..

Dowód: zeznania A. H. z dnia 2.11 i 3.11.2015 roku i w drodze odezwy

potwierdzenie zarejestrowania podmiotu jako płatnika k.11 zbioru III

akt notarialny k.19-21 zbioru III

raporty k.22,23,24 zbioru III

odpis z KRS k.25,26 zbioru III

pisma k.37,40 akt (...)

W okresie od 15 lipca 2014 do 15 października 2015 roku nie złożył w (...)w S. informacji podsumowujących o wewnątrzwspólnotowych nabyciach/dostawach towarów na formularzach VAT-UE za II, III i IV kwartał 2014 roku oraz za I, II oraz III kwartał 2015 r. – każda w wersji papierowej, w terminie do 15 dnia miesiąca po okresie, za który składana jest informacja, tj. odpowiednio do dnia 15 lipca 2014r., 15 października 2014 roku, 15 stycznia 2015r., do 15 kwietnia 2015r. i 15.lipca 2015r. oraz do 15 października 2015 r. Każdorazowo składał te informacje – za pośrednictwem poczty - po ustawowym terminie, chociaż na informacjach wskazywał ustawowe daty jako daty ich sporządzenia. .

Dowód: zawiadomienia k.2,5,8,30, 34,37 zbioru III

informacje k.3, 6, 9,31,35,38 zbioru III

koperty z datą nadania k.4,7,10,32,36,39 zbioru III

**Sąd zważył, co następuje:**

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy bez żadnych wątpliwości wskazuje na popełnienie przez oskarżonego zarzucanego mu w pkt 2 czynu. Przede wszystkim wskazują na to dokumenty - te dotyczące reprezentacji Spółki przez oskarżonego (KRS, podpisane pisma i informacje), jak i same informacje, które są przedmiotem postępowania, wraz z kopertami, na których widnieje data nadania tych dokumentów. Wymienione przy konstruowaniu stanu faktycznego dokumenty nie były kwestionowane tak co do formy, jak i treści, Sąd uznał je więc za w pełni wiarygodne. Sąd nie dopatrywał się również żadnych przesłanek do kwestionowania wiarygodności zeznań A. H., która nie miała żadnego interesu w składaniu zeznań tej treści, jakie złożyła, nie jest bowiem osobą, która np. mogłaby odpowiadać karnie czy podatkowo za przedmiotowe informacje podatkowe. Dlatego Sąd uznał te zeznania za w pełni wiarygodne i uczynił podstawą dokonywanych ustaleń faktycznych.

Pozostałe dokumenty Sąd pominął, uznając, że nie zawierają informacji istotnych dla sprawy.

Z zebranych dowodów wynika, że oskarżony był osobą formalnie odpowiedzialną za sprawy gospodarcze i reprezentację spółki – wynika to z KRS, ale także i to, że mimo obcego obywatelstwa, zajmował się tymi kwestiami także faktycznie. Podpisywał informacje, pisma do urzędu. Nawet jeśli prosił o wypełnienie dokumentów w języku polskim, podawał sam dane i nie zatrudniał żadnej osoby, której miałby zlecić te czynności. To, że był obywatelem obcego państwa, nie stanowi usprawiedliwienia nieznanomości przepisów kraju, w którym zdecydował się na prowadzenie działalności gospodarczej, którą prowadził od kilku lat. Tym bardziej, że nic nie wskazuje, by nieterminowe składanie informacji – gdyż informacje były składane, lecz bez zachowania terminu – co już wypełnia przedmiotowe znamiona wykroczenia, gdyż karalne jest niezłożenie w terminie, a nie niezłożenie informacji - wynikało z niewiedzy oskarżonego. Wręcz przeciwnie – na formularzach informacji znajduje się pouczenie, w jakim terminie należy składać te informacje – oczywiście jest ono w języku polskim, jednak zdaniem Sądu oskarżony zapoznał się z nim, czy też z ustawą, o czym świadczy sam fakt składania informacji, jak i wpisywana każdorazowo data sporządzenia informacji, odpowiadająca ustawowemu terminowi – przy czym dane te były dyktowane. Świadczy to o tym, że oskarżony znał termin, składając informacje drogą pocztową kilka dni po jego upływie – wiedział i chciał złożyć z opóźnieniem. Przy czym zdaniem Sądu takie świadome naruszanie wielokrotnie – gdyż nie można nie uwzględnić, że miało to miejsce kilka razy w objętym zarzutem terminie, jak i okresach wcześniejszych - wskazuje na lekceważenie obowiązujących zasad. Nie oznacza to jednak, co należy podkreślić, nieumyślności działania – lecz jedynie to, że oskarżony znając zasady, świadomie i celowo je łamał, dając wyraz lekceważeniu norm i ewentualnych konsekwencji. Nie składając informacji z zachowaniem terminu, oskarżony dopuszczał się zaniechania obowiązku wynikającego z art.100ust.4 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług. Takie zachowania powtarzały się kilka razy w okresie objętym zarzutem, między nimi przerwy nie przekraczały 6 miesięcy, zatem wypełniały warunki określone w art.6§2kks. Tym samym przy braku okoliczności wyłączających winę lub bezprawność czynu, w ocenie Sądu oskarżony wypełnił podmiotowe i przedmiotowe znamiona czynu z art.80a§2kks w zw. z 6§2kks przy zastosowaniu art.9§3kks.

Przy czym na marginesie zauważyć należy, że czas popełnienia czynu liczy się od końcowej daty – licząc od tej daty postępowanie zostało wszczęte w odpowiednim czasie i skierowane przeciwko osobie poprzez wydanie postanowienia o postępowaniu w stosunku do nieobecnych, zatem nie doszło do jego przedawnienia.

Wymierzając karę Sąd miał na względzie wysoki stopień społecznej szkodliwości – jak na wykroczenie – i zawinięcia sprawcy. To, że jest to czyn o mniejszej szkodliwości, uwzględnił już ustawodawca, uznając ten czyn za wykroczenie, a nie przestępstwo. Już jednorazowe zachowanie spełnia warunki czynu zabronionego, a w niniejszym przypadku jakkolwiek w sensie prawnym mamy do czynienia z jednym czynem, to jednak składającym się z 6 zachowań. Uwzględniając więc ilość zachowań, a z drugiej strony niekaralność sprawcy, Sąd uznał, że kara grzywna w wysokości 2000 złotych spełnia warunki określone w art.13§1kks.

Biorąc pod uwagę wynik procesu, w zakresie czynu II Sąd obciążył oskarżonego kosztami zgodnie z art.627pkp ustalając opłatę zgodnie z art.3 ust. 1 i art.21pkt2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.